

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Per Magos Herodem illudit. 9

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Tanta nox esse non potest.
 Ut certa ut illum via non pateat.
 Advenisse Judicem Mundi,
 Novo argumento probat improbitas,
 Dum turbatur.
 Aliis sacrificii,
 Sibi Parricidii locum designans,
 In idem cum pietate votum consensit,
 Invenire & ipsa Deum volens,
 Quem nisi inventum perdere non speraret.
 Edocti, malo suo, Nobiles Advenæ,
 Christum quærentibus,
 Quam noxia sit omnis apud impios mora,
 Herodis abjecta beneficentia
 Iterum divinam merentur,
 Ad agnoscendam tam obscuro genitum loco,
 Quam habuerint necessitatem luminis, vident.
 In muneribus describentes quem colerent,
 Dei Theauris inventis
 Suos abiciunt.
 Curare Mortuos venientem,
 Myrrha carere non decuit.
 Sperare Christus cœpit amores hominum,
 Ex quo & ipse potuit Aurum dare.
 Odoratus Pater est suavitatis odorem,
 Ubi, quem misisset in terras ignem,
 Thus attigit.

ELOGIUM IX.
 PER MAGOS HERODEM ILLUDIT.

Matth. cap. 2.

Nisi curari metueres, Effrænis Bellua,
 Domini stabulum non timeres,
 Schosa Regum Præsepe fit;
 Ibi vere Regnandi artes docentur,
 Et felix nimium, qui tanti Præceptoris
 Non verba solum, sed & vagitus intelligat.
 Cautus tamen, Herodes, ut es,
 Præsepe declina;

Pecu-

*Erat enim apud Iu-
 daeos scripturarum
 scientia. Unde inter-
 rogati respondent:*

*In Bethleem Iuda.
 Sic enim dictum, &c.
 Turbatus est Herodes,
 & omnis Hierosolyma
 cum illo.*

*Ite, & cum invene-
 ritis, renunciate mihi,
 ut & ego veniens ad-
 orem eum, revera de
 illo perdendo cogitans.*

*Amiserunt enim
 stellam, quam diu cum
 Herode fuerunt.*

*Et ecce stella, quam
 viderant, antecede-
 bat eos, usque ad
 veniens, &c.*

*Hoc est genitum in
 antro, & in Præsepi.
 Aurum, thus, Myr-
 rham Regiis, homini-
 que, Deaq. Turben.
 Præsb.*

*Myrrha condienda
 cadaveribus adhibi-
 ta, ut patet ex sepul-
 tura Christi.*

*Aurum enim se-
 quuntur homines, &
 vulgus amicitias uti-
 litate probat.*

*Cavere stabulum Do-
 mini proprium bestia-
 rum indomitarum.*

*Vere regnandi artes,
 humilitas, & man-
 suetudo: dictum enim
 beati mites, quoniam
 ipsi possidebunt
 terram.*

*Herodes hic fuit omni-
 scelerum genere nota-
 rissimus, ut constat ex
 Iosepho, & Evang.*

*Hæc est in loco bestiarum
proprio.*

*Stoliditas Herodis
quanta vel in ipsa
vafritio sua.*

*In somnis enim moniti
ne redirent ad He-
rodem.*

*Grassatorum enim
proprium obsidere
vias.*

*Nobilium animarum
Regia, Dei conspectus,
quamdiu autem sunt
in hac vita, peregrin-
nantur.*

*A Christo enim re-
ferre non possunt, nisi
Thesuros, quibus ille
abundat, qui Pietatis,
sapientia, &c.*

*In eo enim sunt do-
mum Thesauri sapienti-
æ, & scientiæ ab-
sconditi ad Coloss. 2.*

*Fugit enim, quia
Hierosolymis non
apperuit.*

*Longæ enim Regibus
manus sunt.*

*Herodis veneficia
pestima illius artes.*

*Quis enim divinet
Somnia, nisi Daniel
aliquis?*

*Redeuntibus enim in
Regionem suam non
legimus apparuisse
ultra stellam.*

Chrysol. 152.

Pecudem te Mundus notat ex moribus
In fœno si viderit,
Te illi hominem ultra probare ne spera.
Quid ad te reduces, latro purpuratus, expectas?
Publica nequitia tua est;
Ipsimet dormientes
Te somniant Perduellem.
Quam stolidus sis, vel hinc conjice.
Aliorum somnia
Tuis sunt sagaciora consiliis,
Grassator ut sis, viam omnem non nosti;
Illam in primis,
Per quam in regionem suam
Nobiles animæ revertuntur.
Nulla spes Prædæ te pascat;
A' Christo venientibus
Sola pietas Thesaurus est,
Quam furari, vel si possis, non vis.
A' tuis cætera secura sunt manibus,
Urpote apud illum relicta,
In quo Thesuros suos omnes,
Deus ipse custodit.
A' Sidere suo Reges
Didicere te fugere.
Hierosolymis illud ubi te vidit, cyanuit.
A' tam malo Principe,
Ne in ipso quidem, tutum se credidit Cælo.
Tibi cum Magis res est,
Veneficia non proderunt tua.
Ut ad omnia Tyrannus vigil intendas,
Inventa responsa sunt,
Quæ ut te lateant, somniantur.
Cælum ipsum,
Ne clientium suorum fugam videas,
Quam illis prætulerat facem extinguit.
Dum ipsum quodammodo exterruisti, tã ferus es.
Te ille non ut evaderet,
Sed ut non videret, aufugit.
Victorem te dicerem,

Nis